707/04

Den 4. oktober 2004 blev i sag nr. 62.851:

xxxxxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Codan Forsikring A/S, klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et færdselsuheld den 30/11 2002.

Selskabet har anerkendt fuldt ansvar for klageren med henvisning til, at modpartens forklaring om, at uheldet skyldtes klagerens vognbaneskift, støttes af et uvildigt vidne.

Det fremgår af sagen, at det indklagede selskab den 17/12 2002 modtog en regres-meddelelse fra Topdanmark Forsikring A/S med opfordring til at anerkende ansvaret for et færdselsuheld den 30/11 2002. Topdanmark Forsikring A/S gjorde således gælden-de, at klageren var skyld i et færdselsuheld ved at foretage vognbaneskift.

Af modpartens skadeanmeldelse dateret 4/12 2002 fremgår:

> "Overhalede bagfra i 2. vognbane, drejede brat ind foran mig, hvorved påkørsel var uundgåelig. Hendes højresving var så 'stort' at bilen stod lige for lysstanderen, så hun måtte bakke for at forsvinde.
>
> …
>
> Hvem er ejer af køretøjet?
>
> Vides ikke. Hun stak af.
>
> …

Andre oplysninger/skyld

Hvem er efter din mening skyld i uheldet og hvorfor?

Helt klart hende, fordi hun kører så brat ind foran mig."

Det indklagede selskab anmodede på den baggrund den 18/12 2002 klageren om at udfylde en skadeanmeldelse. Klageren svarede ved skrivelse af 6/1 2003:

"I har fået oplyst, at vor bil har været indblandet i et uheld d. 30. november 2002 på Godthåbsvej, og at der har været skade på en anden bil.

Jeg kan oplyse, at jeg brugte bilen den dag, og intet kender til den ulykke som angiveligt skulle være sket.

Jeg vil bede jeg om, at kontakte S.V.N. [modparten] og høre om det ikke kan være en misforståelse, og om han ikke er kommet til at opgive det forkerte registreringsnummer."

Selskabet afviste herefter kravet over for Topdanmark Forsikring A/S. Topdanmark Forsikring A/S fastholdt imidlertid ved skrivelse af 25/3 2003 kravet fra modparten, idet modparten var fremkommet med en supplerende skadeanmeldelse, hvor der bl.a. var oplysninger om bilmærke og farve. Selskabet modtog endvidere en vidneerklæring, dateret 16/3 2002 hvoraf fremgår:

"Hvordan oplevede du uheldet?

Modparten foretog en så hasarderet manøvre, at en politirapport ville medføre frakendelse af kørekort. Desuden efter at have påkørt midterrabat, flygtede fra stedet uden at oplyse navn, adresse og forsikringsselskab.

Hvor befandt du dig, da uheldet skete?

Førerpladsen i en Fiat Ducato, og bag uheldet. Men med godt overblik.

…

Modpart foretager h.sving fra 2. ligeudbane."

Klageren tilkendegav herefter den 1/5 2003 telefonisk, at hun i den forsikrede bil var på uheldsstedet den pågældende dag. Af udskrift fra selskabets skaderegistreringssystem

fremgår: "FT sender forklaring ind, har været involveret i uheldet, men mener at modparten er ansvarlig." Klageren bestrider imidlertid at have erkendt at have været impliceret i et færdselsuheld, idet hun bestrider at være ramt af modparten.

Klageren har ved skrivelse af 28/5 2003 fremsendt den i telefonsamtalen lovede redegørelse for uheldet. Det fremgår heraf:

> "Jeg fastholder, at jeg ikke har været involveret i det påståede færdselsuheld, og at ingen har ramt min bil, hverken den angivne dato, før eller siden. Jeg vil gerne i det følgende underbygge hvad der egentlig skete d. 30. november 2002.
>
> Jeg kørte stille og roligt i 30 km/t på Salling med min 2-årige datter på bagsædet i 1. ligeud bane. Jeg vidste jeg om lidt skulle dreje til højre ned ad Godthåbsvej, og holdt mig derfor i 1. ligeud bane. Da jeg fik øje på Godthåbsvej, blinkede jeg til højre og kom lidt for langt ud i krydset til at jeg lige kunne klare svinget. Jeg sikrede mig selvfølgelig inden jeg begyndte at dreje bilen, at der var fri bane i højrebanen og god afstand til bagfra kommende biler i 1. ligeud bane. Min bil kunne på trods af den langsomme hastighed ikke klare svinget, så bilen stoppede jeg fuldt kontrolleret med det ene hjul oppe på midterrabatten. Jeg sikrede mig umiddelbart at jeg ikke stod i vejen for kørende i 1. ligeud bane. Det næste jeg så gjorde var at undersøge omgivelserne. Var der andre biler, der havde bremset op og stod parkeret?
>
> Fra Norge ved jeg rent teoretisk, at hvis der skulle ske et trafikuheld, så stopper man op og snakker sammen og udfylder en skadeanmeldelse. Så jeg stod helt stille og lagde lettet mærke til at trafikken flød som den plejede, at ingen biler stod parkeret i nærheden af mig, ingen var steget ud og nærmede sig mig. Jeg konstaterede også at jeg overhovedet ikke havde hørt noget bump, og stod så stille i mindst 4-5 minutter for at afvente situationen og fri bane til at jeg kunne bakke en smule tilbage og fortsætte ned ad Godthåbsvej.
>
> Jeg vil foruden ovenstående fremhæve at jeg også d. 30. november 2002 var gravid, og med min 2-årige datter på bagsædet kan jeg give mit ord for, at jeg aldrig ville foretage den påståede hasarderede drejning til fare for mine børns liv."

Klageren har over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at hun ikke skal betale selvrisiko. Klageren har i sin klageskrivelse til nævnet anført:

> "Vidnet påstår jeg befandt mig i 2. ligeud bane og foretog et højre sving, så modparten i 1. ligeud bane fik skader på bilen.
>
> Faktum er, at jeg befandt mig i 1. ligeud bane, da jeg skulle dreje af til højre. Mit sving var derimod så stort, at jeg endte op med at holde i højrebanen. Der er ingen mulighed for at modparten kan have ramt mig. Der var ingen mærker på min bil og jeg og mit barn hørte ingen lyde af sammenstød. Vidnets forklaring er falsk, og Codan baserer uvildigheden kun på
> a) Vidnet sad ikke i samme bil
> b) Ingen formodet familierelation."

Klageren har i skrivelse af 8/6 2004 anført:

> "Jeg minder om, at der aldrig har eksisteret et uheld, og at jeg derfor aldrig har gået med til at have været involveret i et sådan. Codans ord '… har medgivet at have været part i uheldet' er med andre ord urigtige."

Klageren har anfægtet vidnets uvildighed og har i den forbindelse i skrivelse af 16/4 2004 anført:

> "Jeg har hos Codan bedt om en redegørelse for om dette vidne er uvildigt. Codan svarer ja og begrunder uvildigheden med 'at vidnet ikke bor på samme adresse'. Bemærk: 'ikke bor på samme adresse' – og kun denne begrundelse. Det er bare ikke godt nok. Når jeg beder Codan om at undersøge vidnets uvildighed nærmere, svarer en kvindelig Codanmedarbejder surt: 'Hvad … vil du vi skal dukke op og udspionere vidnet, eller hvad'."

Klageren har i skrivelse af 30/6 2004 anført, at hun er offer for forsikringssvindel, og at modparten har udnyttet en harmløs situation. Klageren har oplyst, at hendes bil ingen skrammer havde.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 11/12 2003 anført:

"Vi lægger i denne henseende vægt på, at det findes godtgjort, at modpartens bil er skadet som følge af forsikringstagers vognbaneskift.

Vi lægger i denne henseende vægt på, at modpartens forklaring støttes af uvildigt vidne, se dertil AK 56.477 og 57.424.

Vi lægger derudover vægt på, at forsikringstageren indledningsvist telefonisk har medgivet at have været impliceret i uheldet og efterfølgende medgiver at have foretaget vognbaneskift forud for højresvinget, og at hun ramte midterrabatten.

Da vi herefter finder godtgjort, at forsikringstager er impliceret i færdselsuheldet som følge af vognbaneskiftet, følger det af fast praksis, at hun bærer det fulde ansvar for uheldet, se dertil FL § 18, stk. 2 og AK 57.952."

Vedrørende vidnets uvildighed har selskabet i skrivelse af 24/5 2004 anført:

"Vi finder ikke, at der foreligger oplysninger der skulle pege i retning af, at vidnet ikke skulle være uvildigt, og vi minder derudover om, at forsikringstager skiftede forklaring, og efterfølgende har medgivet at have været part i uheldet."

Om spørgsmålet om skiftende forklaringer fra klageren har selskabet i skrivelse af 14/6 2004 anført:

"Vi finder videre, at forsikringstager har skiftet forklaring ved indledningsvist i sit brev af 06.01.03 at have afvist at kende noget til uheldet, for efterfølgende i sit brev af d. 28.05.04 at kunne '**underbygge hvad der egentlig skete d. 30.11.02**'."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder – uanset det af klageren fremførte - at en retsafgørelse i den konkrete situation mest sandsynligt ville resultere i, at klageren pålægges det fulde ansvar for uheldet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand